

יג. בהגש"פ מכ"ק אד"ש, בהפיסקא "שולחן ערוך" כותב בזה"ל:
"מנהגינו ... מתחילים - בשני הלילות - באכילת הביצה (שעל
הקערה) וטובלה במי מלח - והוא זכר לאכילות חורבן ביהמ"ק
שכשהי' קיים היו מקריבין ואוכלין פסח (שו"ע רבינו סו"ס
תע"ו), עכלה"ק, - ההדגשה שלי -

והכוונה לשו"ע רבינו סו"ס תע"ו סעיף ו' שכותב שם שיש
מנהג לאכול ביצים מטעם הנ"ל ועיי"ש,

ובשו"ע שם בסעיף ז' כותב רבינו בזה"ל: "יש נוהגים
שלא לאכול בלילה זה שום טיבול רק ב' טיבולים אלו דהיינו
טיבול הראשון שקודם אמירת ההגדה וטיבול המרור בחרוסת כדי
שיהא ניכר שב' טיבולים אלו הם לשם מצוה עכלה"ק - ההדגשה
שלי -

ולהעיר שכ"ק אד"ש כתב בהגדה (שם) שאת הביצה טובלים
במי מלח, ולכאורה הרי"ז הוספה על ב' הטיבולים

ב.ב.מ.ו.

- תות"ל כפר חב"ד -

יד. בהגש"פ עם לקוטי טעמים ומנהגים פסקא: ברוך אתה...
מרור וז"ל:

"ברוך אתה כו' מרור, ל' הכתוב מרורים (וראה פסחים
לטו"א), וכן הוא בנוסח הברכה אשר ברמב"ם (הל' חומ"צ פ"ח
ה"ו, ה"כ, וראה ג"כ ירושלמי פסחים ט, ג, יו"ד, ה, - אבל בל'
יחידי ברמב"ם שם ה"ד, ה"ח, ה"ב. ועייג"כ השינויים בנוסח
ההגדה שלו: הלילה הזה מרור כו' מרורים אלו שאנו אוכלים,
וצ"ע)."

הנה צריך בירור איזה הערה יש מהירושלמי פסחים ט, ג.
אם הלשון שבמשנה שם "על מצה ומרורים" ובגמ' (ירושלמי) שם
"מצות ומרורים", הרי גם כמשנה שבבבלי (צה, א,) נמצא לשון
זה "על מצה ומרורים" וגם בגמרא נמצא "על מצות ומרורים"
וא"כ איזה ענין חידוש נמצא בזה בירושלמי על הבבלי. *

ומה שהובא מירושלמי יו"ד, ה, לכאורה לא נזכר שם מרור
כלל, ואולי הוא טה"ד וצ"ל יו"ד, ד, ושם במשנה פסח מצה
ומרורים, מרור על שום שמררו. והכוונה לשינוי הלשון מרורים -
מרור, משא"כ במשנה שבבבלי קט"ז ע"א, שם הלשון פסח מצה
ומרור, מרור על שום שמררו).

ש.ב.ד.

- ברוקלין נ.י. -

טו. (*) בענין הנ"ל בבבלי כ"מ שנא' שם "מצות ומרורים"
הכוונה להפסוק "על מצות ומרורים" יאכלוהו". משא"כ

בירושלמי מובא ב"פ הלשון "מצות ומרורים" ששם הכוונה הוא למצה ומרור ולא להפסוק, ופשוט.

א.פ.

ה י ו ם י ו ם

טז. ב' ניסן "מאמר הראשון אשר אמרו ברבים, אחרי הסתלקות אביו: ביון השני דחה"ם תרמ"ג, ומתחיל כתר יתנו לך כו'. מאמר - ברבים - האחרון בחיותו בעלמא דין: בסעודת פורים תר"ף, ומתחיל ראשית גוים עמלק גו' קץ שם לחשך."

ע"פ המבואר בספרים שי"ב ימי הראשונים של חודש ניסן הוא לנגד יב חדשי השנה ועפ"ז מובן שב' ניסן הוא כנגד חודש אייר. והנה בחודש אייר היל' מלחמת עמלק (לאחרי צאתם מארמ"צ) - ועפ"ז יש להעיר (גם) להענין דראשית גוים עמלק גו' (שבהתפתגם דיום זה).

ג' ניסן "משיעורי אאמו"ר: בכל יום פרשה חומש עם פירש"י. אמירת תנ"ך בעל פה: קאפ' אחד מתורה וכן מנביאים וכן מכתובים..."

ע"פ הנ"ל יש להעיר שיום זה הוא לנגד חודש סיון - חודש דמתן תורתנו.

י"ב ניסן "... צבא הם עבדים שעובדים ביגיעה רבה ועמל ובמסירת נפש, הן במלחמת הגנה והן במלחמת תנופה, ועומדים על משמרתם בתכלית התוקף מבלי התפעל מהמנגד ושונא, ועבודתם זו אינה ענין של השגה, כי הם מתנהגים ע"פ הוראת מצביאם..."

ע"פ הנ"ל יש להעיר שיום זה הוא לנגד חודש אדר שבו עמדו בפעם הראשונה (דחג הפורים) במס"נ בכח כל השנה ואח"כ עמדו במלחמה נגד שונאיהם כו'.

י"ג ניסן "... מספורי אאזמו"ר: הצ"צ התחיל לכתוב נגלה ודא"ח בהיותו בן שתים עשרה שנה."

מובא בשם הרח"ו שי"ג ימים הראשונים דחודש ניסן הם לנגד י"ב שנות האדם ואור ליל"ד כו' מתחיל ונעשה אז בר מצוה כו' - ועפ"ז נמצא שיום י"ג ניסן הוא לנגד שנת הי"ב של האדם ועפ"ז יומתק מ"ש כאן "בהיותו בן שתים עשרה שנה."

ט"ז ניסן "גם מי שאין לו אב, ר"ל, אומר לפני מה נשתנה "טאטע איך וועל בא דיר פרעגען פיר קשיות"..."

נתי' בשיחת י"א ניסן, תשמ"ג.

י"ט ניסן "שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה - הילינו כי גם אחר הגלות, העבודה היא מצד נפש האלקית, מצה ביטול,